

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.894 van 20 januari 1998
in de zaak A. 76.056/XII-604.**

In zake : Joffrey VAN TENDELOO,
vertegenwoordigd door zijn ouders
Hubert VAN TENDELOO en Greta CORNELIS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de v.z.w. Katholiek Onderwijs regio Antwer-
pen-centrum,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. HENDRICKX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Van Breestraat 10, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joffrey
VAN TENDELOO op 16 oktober 1997 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- de beslissing van 2 oktober 1997 van de inrichtende
macht van de v.z.w. Katholiek Onderwijs, regio Antwer-
pen-centrum, waarbij het eindresultaat van verzoeker
voor het schooljaar 1996-1997 behouden blijft;
- het eindrapport, inhoudende dat verzoeker een B-atte-
st bekamt met clausulering voor de richtingen moderne
talen-wiskunde en economie-wiskunde;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 december 1997;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LENAERTS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat W. HENDRICKX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens het schooljaar 1996-1997 volgt verzoeker het eerste jaar van de tweede graad van het algemeen secundair onderwijs (ASO), richting economie-wiskunde, in het Sint-Norbertuscollege te Antwerpen.

1.2. Op 30 juni 1997 beslist de delibererende klassenraad hem een B-attest te verlenen, met clausurering voor de studierichtingen economie-wiskunde en moderne talen-wiskunde en als advies : economie-moderne talen, menswetenschappen of technisch secundair onderwijs (TSO).

Op het rapport van de betrokkene wordt die beslissing als volgt gemotiveerd :

"Door de 5 uren wiskunde uit te sluiten, willen we verhinderen dat Joffrey al zijn energie moet steken in de (te) zware wiskunde-brok, zodat er te weinig tijd gaat overblijven voor de andere vakken, iets wat hij zich, gezien de niet zo sterke resultaten, zeker niet kan permitteren.

Joffrey kan dus overgaan naar het 4de jaar van een ASO-richting (5u wiskunde uitgesloten) maar misschien is het toch niet slecht om een stap naar een TSO-richting te overwegen. We denken dat hij daar meer slaagkansen zal hebben dan in ASO. (...)"

Met een 1 juli 1997 gedateerde brief deelt de directeur verzoeker het volgende mee :

"Joffrey Van Tendeloo heeft na 3 ASO een B-atteest met clausulering Moderne Talen - Wiskunde, Economie - Wiskunde met advies Economie - Moderne Talen, Menswetenschappen of TSO, dit laatste meer aangewezen.

Als motivering van bovenvermeld atteste hield de school rekening met richtlijnen vanuit Brussel, namelijk een beperking van herexamens en overzitten.

De klasseraad bekeek bovenstaand atteste als een positieve oriëntering voor deze leerling. Zijn resultaten werden globaal bekeken en leidden tot het besluit dat het pakket Wiskunde-Moderne Talen te zwaar is. Niettegenstaande zijn minder goede resultaten voor Nederlands, Frans en Engels maar dankzij zijn goed eindresultaat voor economie wilden we de keuze voor een minder zware ASO-richting niet belemmeren. Toch achtten we Joffrey eerder een TSO-leerling, wat gesteund wordt door PMS.

Vanuit de globale resultaten achten de vandaag aanwezige leerkrachten dat een 4de jaar ASO Economie-Wiskunde of Moderne Talen - Wiskunde niet haalbaar is.

In een gesprek vraagt de heer Van Tendeloo ons Joffrey een tweede kans te geven binnen de richting Economie-Wiskunde in een 4de jaar ASO".

1.3. Met een aangetekend schrijven van 3 juli 1997 stelt verzoeker beroep in bij de interne beroepscommissie tegen de beslissing van de delibererende klassenraad.

1.4. Met een 3 juli 1997 gedateerde en blijkbaar niet aangetekend verstuurd brief nodigt de directie

verzoekers ouders uit "op een voorbereidend gesprek met de leden van de interne beroepscommissie" op 9 juli.

1.5. De interne beroepscommissie adviseert op 9 juli 1997 :

"Gezien de eindbeoordeling van de klassenraad, overwegende dat de ouders van J. Van Tendeloo niet verschenen zijn hoewel daartoe behoorlijk te zijn opgeroepen; overwegende dat uit het totaalpakket der punten blijkt dat het geheel der vakken die de gevolgde richting uitmaken te zwaar is, derwijze terecht een lichter pakket wordt gesuggereerd; dat het lichtere pakket in de volgende leerjaren de richting Economie-Moderne Talen is waarbij door het wegvallen van een groot gedeelte van het vak Wiskunde, er tijd vrijkomt voor de taalvakken; dat de klassenraad oordeelkundig heeft beslist. Om deze redenen De Commissie adviseert de Inrichtende Macht de klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen".

Bij aangetekende brief van 14 juli 1997 deelt de inrichtende macht verzoekers ouders mede zich aan te sluiten bij voornoemd "eindadvies" en derhalve van oordeel te zijn dat "geen nieuwe klassenraad moet samenkomen en dat de oorspronkelijke beslissing gehandhaafd blijft".

1.6. Bij brief van 19 augustus 1997 vraagt verzoeker aan de inrichtende macht "om de beslissing terug te nemen" en hem op te roepen om gehoord te worden. Als reden voor het niet verschijnen op 9 juli 1997 wordt de verlofperiode aangehaald.

1.7. Met een schrijven van 20 augustus 1997 deelt de inrichtende macht verzoeker als antwoord mede dat "de Interne Beroepscommissie, verbonden aan het Sint-Norbertusinstituut, meer dan rechtmatig heeft gehandeld door de ouders op te roepen om gehoord te worden; alhoewel dit niet expliciet dient te gebeuren" en dat zij de getroffen beslissing handhaaft.

1.8. Bij beschikking van 17 september 1997 bepaalt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend in kort geding, op vraag van verzoeker dat de inrichtende macht "de Interne Beroepscommissie binnen de tien dagen na de datum van deze uitspraak opnieuw zal samenroepen, ten einde te oordelen in zake het beroep J. Van Tendeloo en dat deze commissie eisers en/of hun raadsman zal horen alvorens een beslissing te nemen". Tevens wordt verzoeker gemachtigd "voorlopig en in afwachting van een eindbeslissing" zich met onmiddellijke ingang in te schrijven in een afdeling Wiskunde-Economie van een andere onderwijsinrichting.

1.9. Op 1 oktober 1997 komt de interne beroepscommissie opnieuw samen. Zij geeft volgend advies :

"Gezien de eindbeoordeling van de klassenraad, gehoord dhr. en mevr. Van Tendeloo, bijgestaan door Mr. L. Lenaerts, advocaat, dewelke een nota en een niet-geïnterpreteerde bundel met originele stukken hebben neergelegd;

overwegende dat uit het totaalpakket der punten blijkt dat het geheel der vakken die de gevolgde richting uitmaken te zwaar is, derwijze terecht een lichter pakket wordt gesuggereerd;

dat de gehanteerde 60%-norm niet wordt behaald op de vakken Nederlands, Frans, Wiskunde, Engels en Godsdienst, waarvan de eerstgenoemde vier vakken essentieel zijn in het pakket Wiskunde - Moderne Talen;

dat het lichtere pakket in de volgende leerjaren de richting Economie-Moderne Talen is waarbij door het wegvallen van een groot gedeelte van het vak Wiskunde, er tijd vrijkomt voor de taalvakken;

dat de klassenraad oordeelkundig heeft beslist.

Om deze redenen

De Commissie

adviseert de Inrichtende Macht de klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen".

Bij aangetekende brief van 2 oktober 1997 deelt de inrichtende macht verzoekers ouders mede zich aan te sluiten bij voornoemd advies, zodat verzoekers eindresultaat behouden blijft;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker twee middelen aanvoert;

Overwegende dat in de mate dat verzoeker in zijn middelen ook bezwaren aanvoert tegen het door de delibererende klassenraad gegeven advies om naar een TSO-richting over te stappen, het niet om een aanvechtbare rechtshandeling gaat; dat immers die suggestie verzoeker in geen enkele mate bindt, wat niet het geval is met de clausuleringen voor de ASO-richtingen economie-wiskunde en moderne talen-wiskunde; dat hierna dus alleen moet worden ingegaan op de argumenten die verzoeker aanbrengt tegen beide clausuleringen;

2.1.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert,

"doordat, in de Nota die verzoekers neerlegden voor de Interne Beroepscommissie gewezen werd op het feit dat de verwerende partij bij het begin van de tweede graad verzoekers uitdrukkelijk adviseerde hun zoon de richting Economie - Wiskunde te laten volgen en niettemin na één schooljaar hun zoon wordt geclausuleerd voor ASO richtingen met 5 uur wiskunde (Wiskunde-Economie en Wiskunde-Moderne Talen), met een motivering naar de resultaten in de taalvakken, terwijl de zoon van verzoekers een globale uitslag behaald van 884 punten op

1400 punten, hetzij een gemiddelde van 63 %, waarbij de resultaten wiskunde in stijgende lijn gaan tot een eindtotaal van 58 %, de ouders tijdens de oudercontacten nooit opmerkingen hebben gekregen omtrent het vak Wiskunde, terwijl zij voor de vakken Engels en Duits op eigen kosten voor remediëring hebben gezorgd, zodat in deze vakken ook betere resultaten werden bereikt, in het schoolreglement niet vermeld staat dat de slaagnorm 60 % zou zijn en de verwerende partij adviseert om over te stappen naar de T.S.O.-richting, terwijl in de T.S.O.-richting Industriële wetenschappen er een even belangrijk pakket Wiskunde wordt onderwezen dan in de geclausuleerde richtingen,

terwijl, eerste onderdeel, de Interne Beroepscommissie deze argumentatie beantwoordt door te verwijzen naar een niet in het schoolreglement voorkomende 60 %-norm en door te verwijzen naar vier vakken die essentieel zijn in het pakket Wiskunde - Moderne talen, alhoewel de zoon van verzoekers les volgde in de richting Wiskunde - Economie,

zodat, het advies en de bestreden beslissing niet voldoen aan de vereisten van zorgvuldig onderzoek, nu zij gesteund zijn op onjuiste feiten en uitgangspunten en aldus het beginsel van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheid geschonden is,

terwijl, tweede onderdeel, de bestreden beslissing, met inbegrip van de beoordeling van de delibererende klasseraad, toelichting van de directeur, en advies van de Interne Beroepscommissie, inhoudt dat de zoon van verzoekers geclausuleerd wordt voor de richtingen Wiskunde, met een motivering die teruggaat naar de resultaten in de taalvakken,

zodat, er geen verband is tussen de eindbeoordeling en de motivering en de beslissing aldus kennelijk onredelijk is en er een schending plaatsvond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel";

2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste middel als volgt antwoordt :

"Beweerde schending van het principe van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)

a) Het is een bewuste halve waarheid te stellen dat de afdeling Economie - Wiskunde 'aangeraden' werd, als zodanig.

Deze richting werd gesuggereerd met de tekst 'omdat van hieruit meer uitwijkmogelijkheden zijn'. Dit tweede deel van de zin werd mala fide weggemoffeld.

De hoogste keuze werd inderdaad aangeraden omdat de leerling dan, als hij niet voldoende kon volgen, gemakkelijker naar een lagere tak kan dalen zonder verlies van een schooljaar.

Hier werd duidelijk het belang van de leerling geprefereerd, wat absoluut getuigt van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheid en redelijkheid.

Niemand kan inderdaad op voorhand weten of een leerling in een gekozen richting zal gedijen.

b) Het was intussen duidelijk geworden dat 5 uur Wiskunde voor de betrokken leerling te zwaar werd (zie uitdrukkelijk de begeleidingsfiche van de klassenraad).

8.10.1996 - Eerder zwakke resultaten Engels, Nederlands, Frans, Geschiedenis, Wiskunde, Economie, Biologie.

19.12.1996 - Proefwerken komen wat zwakjes voor de dag (moeilijkheden met grotere gehelen of slechte voorbereiding)

3.3.1997 - Resultaten voor Wiskunde verzwakken, taalvakken Engels en Duits gaan wat beter, ook Economie zit nu goed.

27.3.1997 - Geoffry is niet zo sterk, gesprek met PMS twijfelachtig of hij ASO aan zou kunnen.

Wiskunde - Moderne Talen waren dus duidelijk te zwaar.

De positieve oriëntering naar een pakket met minder Wiskunde en waarin de hoofdcomponent Economie werd behouden, was dus een uitstekende mogelijkheid waarbij alle wegen voor betrokkene open bleven.

De discussie over de behaalde punten waarbij erkend wordt dat 58 % te weinig is, en waarbij gesproken wordt van 'stijgende lijn' en 'als minder aangemerkte vakken' zijn niets anders dan een poging om de Raad van State buiten haar bevoegdheid te doen treden.

In naam van 'principes' zou de Raad van State in feite moeten tussenkomen in de soevereine beslissingen van de klassenraad, wat niet kan";

2.1.1.3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel van zijn middel schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert; dat het advies van de interne beroepscommissie van 1 oktober 1997 volgens verzoeker dit beginsel van behoorlijk bestuur geweld aandoet omdat het verwijst naar een niet in het schoolreglement voorkomende 60%-norm en naar vier vakken die essentieel zijn in het pakket wiskunde-moderne talen alhoewel verzoeker les volgde in de richting wiskunde-economie;

Overwegende dat aangezien de inrichtende macht zich met haar beslissing van 2 oktober 1997 aansluit bij het advies van 1 oktober 1997 van de interne beroepscommissie, zij geacht moet worden de aan dat advies ten grondslag liggende motivering overgenomen te hebben; dat derhalve de motivering van dat advies op zijn wettigheid moet worden onderzocht;

Overwegende dat om tot de clausulering voor de richting economie-wiskunde te besluiten, de interne beroepscommissie overweegt "dat uit het totaalpakket der punten blijkt dat het geheel der vakken die de gevolgde richting uitmaken te zwaar is"; dat verzoeker dat aspect van de motivering en dus ook de clausulering voor de richting economie-wiskunde in het onderdeel van het middel niet in vraag stelt;

Overwegende dat de verwijzingen naar de "60%-norm" en de "vier vakken (die) essentieel zijn in het pakket Wiskunde - Moderne Talen" slechts gebruikt worden om de clausulering voor de richting wiskunde-moderne talen te verantwoorden; dat de interne beroepscommissie inderdaad opmerkt "dat de gehanteerde 60%-norm niet wordt behaald op de vakken Nederlands, Frans, Wiskunde, Engels en Godsdienst, waarvan de eerstgenoemde vier vakken essentieel zijn in het pakket Wiskunde - Moderne Talen"; dat de verwijzing naar het "pakket wiskunde-moderne talen" reeds voorkwam in de

brief van 1 juli 1997, waar werd gesteld "dat het pakket wiskunde-moderne talen te zwaar is", aldus doelende op het feit dat de combinatie van beide vakken te zwaar is voor verzoeker; dat de interne beroepscommissie in het advies van 1 oktober 1997 deze stelling herhaalt door eerst vast te stellen dat "het geheel der vakken die de gevolgde richting uitmaken te zwaar is, derwijze terecht een lichter pakket wordt gesuggereerd" en door daarna op zoek te gaan naar dat lichter pakket; dat bij dat zoeken de interne beroepscommissie vaststelt dat verzoeker geen 60% van de punten haalt voor de drie taalvakken, voor wiskunde en voor godsdienst; dat zij vervolgens opmerkt dat zowel wiskunde als taalvakken essentieel zijn "in het pakket Wiskunde - Moderne Talen", waarmee zij naar de richting wiskunde-moderne talen lijkt te verwijzen, zodat haar conclusie is dat niet alleen de door verzoeker in het schooljaar 1996-1997 gevolgde richting economie-wiskunde, maar ook de richting wiskunde-moderne talen voor hem te zwaar is; dat zij zo ertoe komt het daaropvolgende lichtere pakket, namelijk de richting economie-moderne talen, voor te stellen, met de uitdrukkelijke overweging dat "door het wegvallen van een groot gedeelte van het vak Wiskunde, er tijd vrijkomt voor de taalvakken";

Overwegende dat waar de interne beroepscommissie spreekt van de "60%-norm", het om een richtnorm gaat die gebruikt wordt om na te gaan met welke vakken verzoeker moeite heeft; dat de interne beroepscommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door de 60%-grens als indicatie te gebruiken voor vakken waarmee een leerling het moeilijk heeft; dat niet valt in te zien hoe het feit dat die norm niet in het schoolreglement voorkomt de bestreden beslissing onwettig zou maken; dat immers de delibererende klassenraad de plicht heeft de resultaten van een leerling te beoordelen en daarbij richtnormen mag hanteren, voor zover die de grenzen van de redelijkheid niet kennelijk te buiten gaan;

2.1.1.3.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel van zijn middel schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij stelt dat de bestreden beslissingen inhouden dat hij geclausuleerd wordt voor de richtingen wiskunde op grond van een motivering die teruggaat naar de resultaten in de taalvakken, zodat "er geen verband is tussen de eindbeoordeling en de motivering";

Overwegende dat uit het advies van de interne beroepscommissie van 1 oktober 1997 blijkt dat de richtingen economie-wiskunde en moderne talen-wiskunde als te zwaar voor verzoeker werden beoordeeld wegens het samen voorkomen van de pakketten wiskunde en moderne talen en wegens het relatief grote aantal uren wiskunde in die richtingen; dat de beroepscommissie de richting economie-moderne talen voor verzoeker haalbaar acht omdat "door het wegvallen van een groot gedeelte van het vak wiskunde, er tijd vrijkomt voor de taalvakken"; dat aldus de interne beroepscommissie de moeilijkheden die verzoeker voor de taalvakken ondervindt niet onoverkomelijk acht mits verzoeker er meer energie kan insteken; dat dan ook niet valt in te zien hoe de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel zou schenden;

Overwegende dat ook de vaststellingen dat verzoeker een eindresultaat van 63% behaalt, terwijl hij voor de vakken die als minder worden aangemerkt méér dan 50% scoort, en dat zijn resultaten voor het vak wiskunde in stijgende lijn gaan met een eindresultaat van 58% ondanks het feit dat de school geen enkele remediëring heeft georganiseerd en nooit enige opmerking ten aanzien van verzoekers ouders heeft gemaakt, niet op kennelijke onredelijkheid van de clausuleringen wijzen; dat, immers, wat de delibererende klassenraad bij het toekennen van een oriënteringsattest moest beoordelen is of verzoeker het eerste leerjaar van de tweede graad met vrucht heeft geëindigd, dat wil luidens artikel 35, 1°,

van het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs zeggen "indien hij bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar", eventueel met uitsluiting van bepaalde onderwijsvormen of onderverdelingen; dat voornoemde vaststellingen van verzoeker betrekking hebben niet op het volgend leerjaar maar op het gevolgde leerjaar en dus, gesteld dat ze correct zijn, de wettigheid van de beoordeling door de delibererende klassenraad niet in het gedrang brengen en evenmin betekenen dat de inrichtende macht niet tot haar beslissing van 2 oktober 1997 kon komen;

2.1.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending van de motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aanvoert,

"doordat, verzoekers in het schrijven van hun raadsman van 03/07/97 en in de nota, neergelegd voor de Interne Beroepscommissie op 01/10/97, volgende argumenten hebben laten kennen :

- Verzoekers volgden het advies van de school bij het einde van het schooljaar 1995-'96 en het is onbillijk in het midden van de graad andermaal een nieuwe richting aan te wijzen,
- Er werd geen enkele remediëring in verband met het vak Wiskunde voorgesteld,
- De resultaten van wiskunde gaan niettemin in stijgende lijn,
- Het eindresultaat is globaal gezien en in verband met het vak Wiskunde behoorlijk,
- Het is tegenstrijdig om te clausuleren voor het vak Wiskunde, met een motivering die geput wordt uit de resultaten voor de taalvakken,
- De taalvakken Engels en Duits werden door de ouders zelf geremedieerd door op eigen kosten bijlessen te

laten organiseren en de resultaten hiervoor zijn be-
hoorlijk,

- De slaagnorm van 60 % komt niet voor in het school-
reglement,

terwijl, deze argumenten in de bestreden
beslissing en in het advies van de Interne Beroepscom-
missie, hetzij niet worden beantwoord (schending van de
formele motiveringsplicht), hetzij niet afdoende worden
beantwoord door te verwijzen naar de richting Wiskunde
- Moderne talen, terwijl de zoon van verzoekers de
richting Wiskunde - Economie volgde (schending van de
materiële motiveringsplicht),

zodat, de in het middel aangehaalde normen
geschonden worden";

2.1.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op het
tweede middel het volgende antwoordt :

"Gans ten onrechte stellen eisers dat al wat zij
vermeld hebben in een schriftelijke nota door de
Inrichtende Macht uitdrukkelijk en formeel, punt voor
punt, moest worden beantwoord, zoals een Hof van
Beroep dit hoeft te doen om niet 'gecasseed' te
worden.

Terzake geldt hier het zoveelste misbruik. Een
Inrichtende Macht is geen rechtscollege, en voor
zover de beslissing van een vrije school gelijk zou
kunnen gesteld worden met een bestuurshandeling, is
de enige verplichting deze van een algemene motive-
ring, precies om willekeur te vermijden.

In casu is elke beslissing van de Inrichtende
Macht, de Klassenraad, de Interne beroepscommissie,
terdege gemotiveerd.

Zelfs aan de specifieke 'opwerpingen' van de
ouders is niet voorbijgegaan, ook al zijn ze niet in
termen van jurisprudentie stuk voor stuk weerlegt en
widersproken.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat er
geen hoorrecht van de ouders bestaat.

Er kan hoogstens toe besloten worden wegens een
zoveelste vaag principe van behoorlijk bestuur.

De willekeur zou echter reëel zijn indien de
Inrichtende Macht dan nog zou moeten akte verlenen
van alle opmerkingen, zo pertinente als andere, van
de ouders.

De gegeven oriëntering kwam niet tegemoet aan de
verwachting van de ouders daar de T.S.O. richting
meer voor de hand bleek te liggen.

Dit werd door PMS bevestigd ('een echte middelmaat') en de oriëntering in het tweede jaar, dus Wiskunde-economie, hoewel Moderne Talen - economie, veiliger was.

De school wilde de leerling beschermen tegen al te hoge verwachtingen van de ouders.

c) de slaagnorm van 60 %. De slaagnorm van 60 % is vooraf medegedeeld (en ondertekend) door de ouders. (zie bundel concludant).

De ouders en leerlingen werden zorgvuldig (en met toelichting) schriftelijk, uitgelegd hoe het punten-systeem werkte :

'De overzichtskaart vermeldt zowel de scores van het dagelijks werk (DW) als de proefwerken. Telkens wordt er een onderscheid gemaakt tussen gemeenschappelijke leerstof (G) en vormen van differentiatie (D). De gemeenschappelijke leerstof (G) wordt gerapporteerd in percenten, de vormen van differentiatie (D) op een schaal van 10 punten. De slaagnorm is 60 %.

De rapportering van het dagelijks werk (DW) gebeurt 4 x per jaar; ze heeft tot doel, je ouders en jezelf een inzicht te verstrekken in de evolutie van leerproces. De rapportering van de proefwerken gebeurt twee of driemaal.

Op het einde van elk trimester vermelden zowel het rapport als de vaksteekkaarten het samengevoegd resultaat van het dagelijks werk (DW) en de proefwerken.

De scores voor de gemeenschappelijke leerstof (G) en voor de vormen van differentie (D) worden dan in één cijfer geïntegreerd. De inbreng van de differentiatie bedraagt maximaal 10 %.

Op de vaksteekkaarten vind je eveneens een verbale beoordeling van je resultaat; de samenvoeging van de resultaten voor dagelijks werk (DW) en de proefwerken gebeurt in de tweede graad in een verhouding 40 %/60 %, in de derde graad in een verhouding 25 %/75 %.

De vaksteekkaarten maken deel uit van het rapport telkens er proefwerken werden georganiseerd.

Wij vragen de ouders het rapport en de vaksteekkaarten te handtekenen'.

Dat de 60 % slaagnorm op een apart geschrift voorkomt en niet in het reglement is terzake niet dienend.

In casu behaalde de betrokken leerling geen 60 % in een aantal vakken en dit wordt door de ouders angstvallig verzwegen wat subjectief is en niet eerlijk.

d) De motivering wordt door eisers uit hun verband gerukt. Er wordt gemotiveerd dat 5 uren Wiskunde, samen met Moderne Talen te zwaar is, omdat de Wiskunde stelselmatig zwakker werd, werd in de motivering overwogen dat beter een richting zou gekozen worden waar Wiskunde minder zwaar was en de talen volledig

tot hun recht konden komen, of de economie al naar gelang de keuze.

De redelijkheid blijkt uit het advies en uit de beslissing";

2.1.2.3. Overwegende dat noch het algemeen rechtsbeginsel luidens welk een overheidsbeslissing op objectief aanneembare redenen gegrond moet zijn die hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier moeten blijken, noch de uitdrukkelijke motiveringswet aan de overheid de verplichting opleggen alle grieven of middelen van verdediging opgeworpen door de betrokkene stuk voor stuk te beantwoorden; dat het daarentegen volstaat indien in de beslissing zelf de motieven opgenomen worden die de beslissing kunnen dragen;

Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de inrichtende macht in haar beslissing van 2 oktober 1997 de motivering van het advies van de interne beroepscommissie heeft overgenomen en dat verzoeker de onwettigheid ervan niet op ernstige gronden heeft kunnen aantonen; dat hij ook in het tweede middel geen vormen van onwettigheid aanvoert die als ernstig moeten worden beschouwd;

2.2. Overwegende dat aangezien geen van de middelen ernstig is bevonden, niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig januari 1900 achtennegtig,
door :

de H.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BAERT.